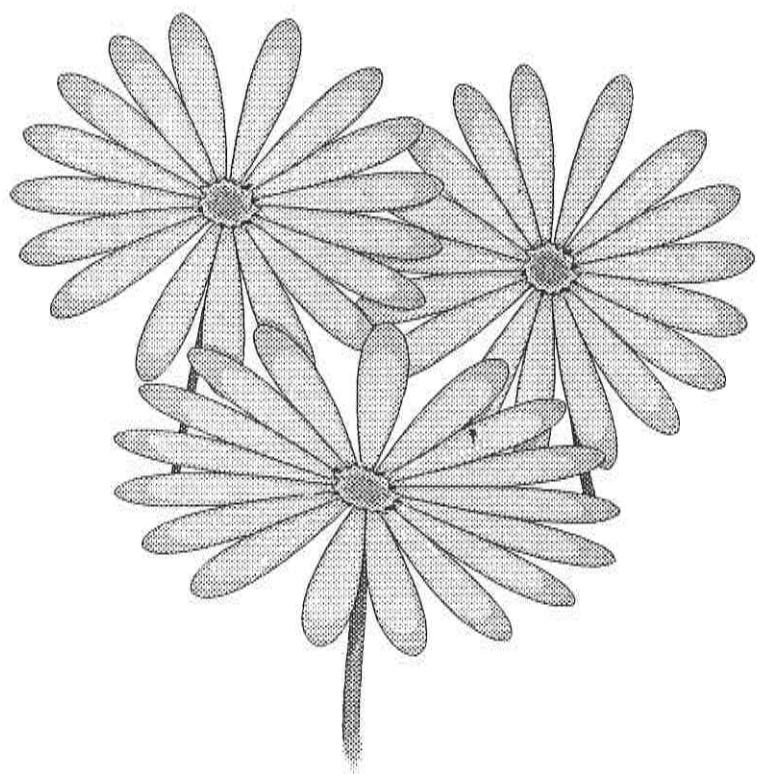
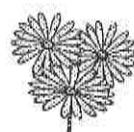
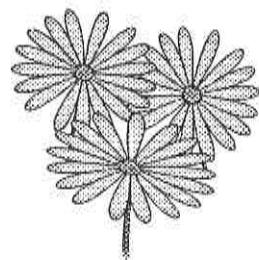
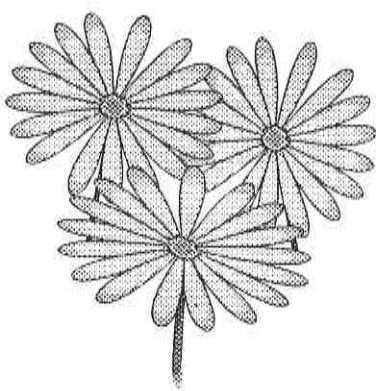

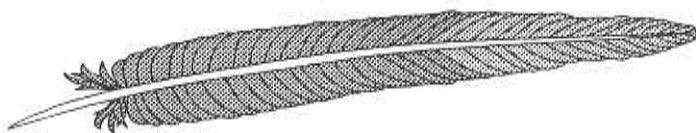
f.a 280-

mladika

GLASILO OSNOVNE ŠOLE MLADIKA PTUJ

1995/96

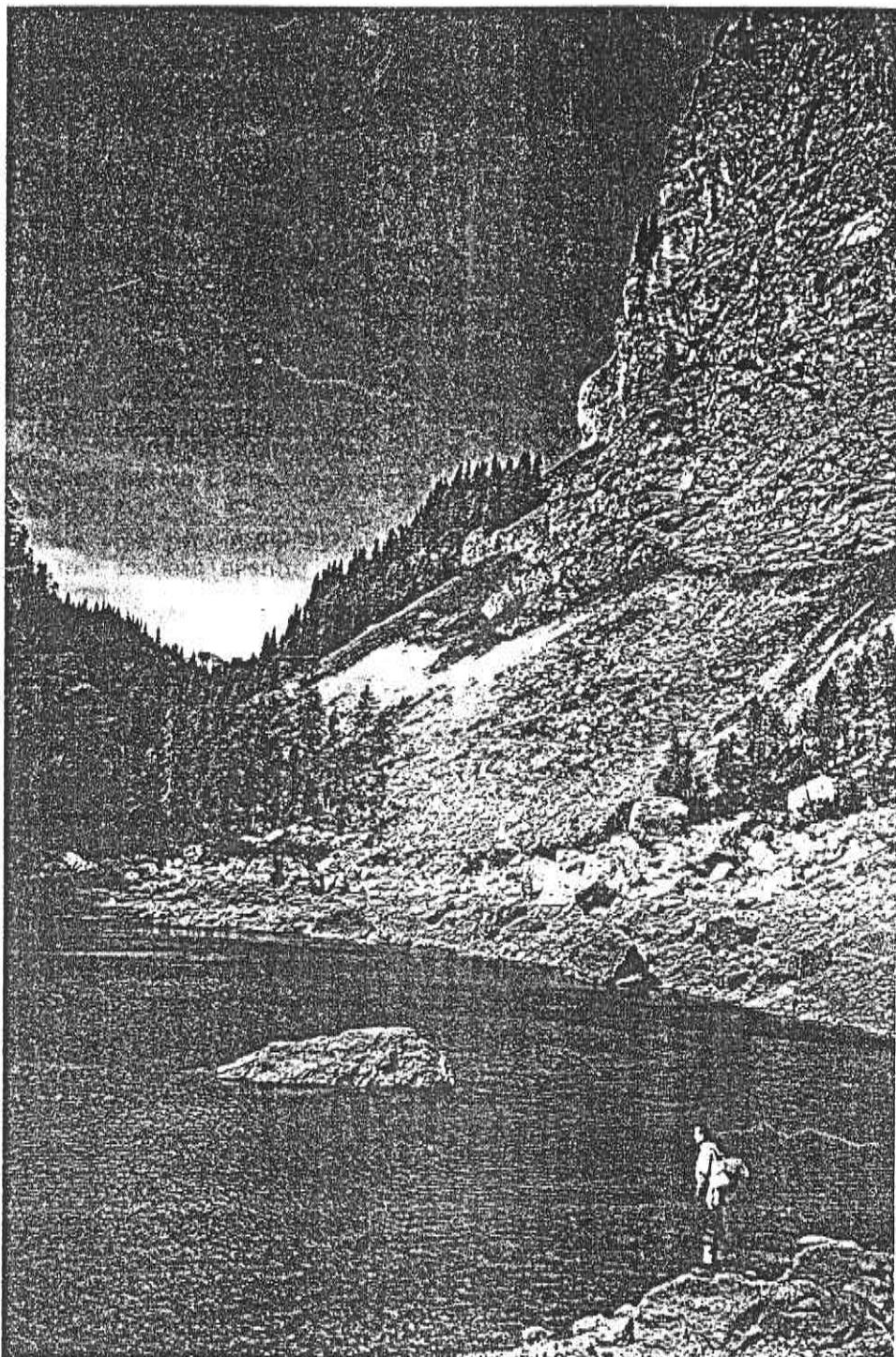

TRIGLAV - PONOS SLOVENCEV

Triglav je najvišji slovenski vrh (2864). Prvi zapisani vzpon na njegov vrh je bil 26.8.1778. Severna stena Triglava je med najmočnejšimi v Evropi, po njej plezajo plezalci (alpinisti).

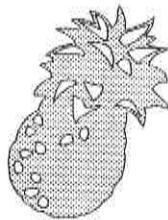
Dolina Triglavskih jezer je bila razglašena za Alpski varstveni park že leta 1924, leta 1961 in 1981 je bilo varovano območje razširjeno in nastal je Triglavski narodni park. (84.805ha).

Mojca Sedlašek, 6.b

Sedmera jezera, del Triglavskega naravnega parka

DOMOVINA ANANASA

V letih od 1493 je Kolumb potoval v Ameriko. Njegov spremlevalec Michail de Cunea je v pismu opisoval neznan sadež, ki spominja na artičoko, le da je dvakrat večji, podoben pa je borovemu storžu.

Ko so evropski raziskovalci spoznali, da se da ananas gojiti povsod, kjer so ugodne vremenske razmere, so ga posadili v vseh tropskih deželah.

Domovina ananasa je verjetno obrežje reke Parana. Domnevajo, da so paragvajski Indijanci iz plemena Guarani ananas gojili in izboljšali. Leta 1901 je James D. Dole zasadil na Havajih prvo večjo plantažo ananasa. Leta 1940 so Havajci že postali svetovni pridelovalci ananasa in so

oskrbovali 80% vseh potreb na svetu.

Ananas se po špansko reče "pina" (bor), angleško pa "pineapple". Sama beseda ananas pa izhaja iz njegovega indijanskega imena "nana".

Ananas je trajnica iz družine bromelij in zrase do 1m visoko, premer rozete pa je okoli 140cm. Cveti sredi decembra, sadež pa šele naslednje poletje. Ananas raste tudi do 50 let, na sodobnih plantažah pa pustijo le dva do tri generacije. Na Havajih se prvi sad razvije po 18 do 22 mesecih zorenja. Ananas se sadi tako, da v roku dveh dni ročno posadijo potaknjence skozi folijo. Na površino enega hektarja posadijo do 70.000 sadik. Ko le-ti dozorijo, jih obirajo ročno.

KAKO SI PRIPRAVIMO ANANAS?

Ananas si največkrat pripravimo tako, da odrežemo vrhnji del z listi, ostali sadež pa narežemo na kolobarje in ga potem olupimo.

Tako si ananas pripravimo mi, Havajci pa si ga pripravijo na svoj poseben

način. Sadež po dolgem prerežejo, izdolbejo, narežejo na koščke, dodajo tunino in začimbe. S tem napolnijo "servirano posodo" (lupino) in zaželijo "OKOLA MALUNA" - dober tek!

Kako gojimo ananas doma

Tudi Simona Čuček iz 8.d ima nekaj izkušenj z ananasom. Povedala nam je naslednje:

Ananas je botra dobila na morju od prijateljice. Naslednje leto mi ga je podarila, tako da je zdaj star 4 leta. Ko sem ga dobila, je bilo poletje in je rastel na vrtu. Proti jeseni sem ga presadila v lonček. Opazila sem, da je poleti lepše rastel kot pozimi, čeprav je bilo vedno toplo. Zdaj je visok 30 cm. Listi so zeleni, na koncih pa črni ali rjavi. Potrebuje veliko svetlobe in toplotne, a skoraj nič vode, na mesec enkrat, in to čisto malo.

UGANKA

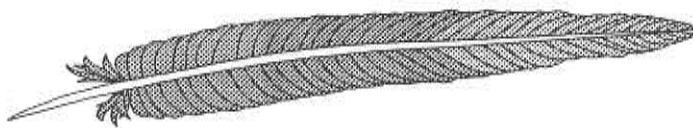
Izpolni kvadratke. Z oštevilčenimi kvadratki dobiš dve novi besedi.

1. Tropska rastlina je...	2				1						
2. Ananas cveti sredi...											
3. Rastlina sodi v družino...			7			8					
4. Gojijo jo v Braziliji in na...				9							
5. Havajski dober tek...								11			
6. Ime so mu dali...		3				5					
7. Tuj, čuden, nenavaden ali	E		6		10						4

Zdaj pa še samo črke vpiši.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

Mojca Sedlašek, 6.b

ALI POZNAMO PLES?

"Podal ji mladenič prelepi je roko, in urno ta dva sta po podu zletela, ko de bi lohke perutnice imela, bila bi brez trupla okrog se vrtela,...."

Tako piše France Prešeren v baladi Povodni mož, jaz pa vas bom pobliže seznanila z enim naših najboljših športnih predstavnikov OŠ Mladika. To je Jernej Slepko, ki s svojimi koraki osvaja privlačna mesta tako v Sloveniji kot tudi v tujini. Vsi, ki vam je ples všeč ali pa ste radovedni, preberite naslednji intervju.

***Za kateri plesni klub tekmuješ in kdo te trenira?**

Tekmujem za plesni klub Tango, trenirata pa me Franjo Kozar in Izidor Gnilšek. Gospod Izidor izpopolnjuje tehniko plesa, gospod Kozar pa nas obiskuje dvakrat tedensko in dela na finesah. Z njima sem zelo zadovoljen.

***Kdaj in kako si začel trenirati?**

Mama me je že v mali šoli vpeljala v plesno umetnost, plesal sem break dance. V skupini smo bili trije fantje in dve dekleti. Moj prvi nastop pred občinstvom je bil v SŠC za božič. Z nastopom sem bil zelo zadovoljen. S plesom sem pričel v 1. razredu OŠ. Mama me je pripeljala v dvorano Narodnega doma. Ker pa ni bilo nobenega fanta, sem ji dvakrat pobegnil. Opogumil sem se šele takrat, ko se je vključil tudi moj prijatelj. Ko sem

pa ples spoznal, sem treninge hitro vzljubil.

***Kdo je tvoj vzornik v plesu?**

Vzor si jemljem po gospodu Franju Kozarju.

***Priimek in ime soplesalke?**

Maja Petek

***Plesal si s tremi plesalkami. Skatero si dosegal najboljše uvrstitve?**

Z drugo plesalko Nino Jurešič.

***V kateri kategoriji tekmuješ?**

Plešem v kategoriji "mladinci B".

***Razpredelnica kategorij:**

od 7 do 12 let - pionirji D in C

od 12 do 14 let - mlajši mladinci C in D

od 14 do 16 let - mladinci C in B

od 16 do 18 let - starejši mladinci C in B

od 18 do 30 let - člani C, B, A, I, E

Naprej so seniorji.

**Kateri so tvoji največji uspehi?*

Tretje mesto sem dosegel leta 1992 na svetovnem prvenstvu v Veliki Britaniji, naslednje leto pa sem bil drugi. Na mednarodnem plesnem turnirju v Madžarski, v Avstriji in v Slovaški sem bil prvi, na odprttem prvenstvu v Danski in Italiji pa sem zasedel drugo mesto. Najbolj uspešno je bilo leto 1993. Trud je povrnjen s pokali, diplomami, medaljami in osebnim zadovoljstvom.

**Čemu pripisuješ tako dobre uvrstitve?*

Rednim treningom, volji do plesa, nadarjenosti, spodbudo pa mi daje tudi mama.

**Kaj ocenjujejo plesni sodniki? Ali so pravični?*

Sodniki ocenjujejo tehniko plesa, držo plesnega para, ustreznost prostorsko razporeditev med plesom. Sodi od 6 do 10 sodnikov. Raje tekmujem v tujini, ker sodniki sodijo javno, s tem da dvigujejo številke od 1 do 7. Slovenski sodniki pa svoje vtise zapisujejo na liste in to po mojem mnenju ni pravično.

**Kakšen mora biti plesni par?*

Plesalka mora biti manjša od plesalca, njuni mnenji o plesu morata biti usklajeni; plesalka sledi plesalčevemu vodstvu, delati mora pod trenerjevimi pogoji in tudi čas jima ne sme biti ovira.

**Poznaš katerega slovenskega sodnika?*

Poznam vse sodnike. Med njimi je tudi gospod Franjo Kozar, ki je ustanovil največ slovenskih plesnih klubov. Najbolj znan je Urška v Ljubljani in Pingi v Mariboru.

**Kam bi uvrstil vaš klub Tango glede na število plesnih parov?*

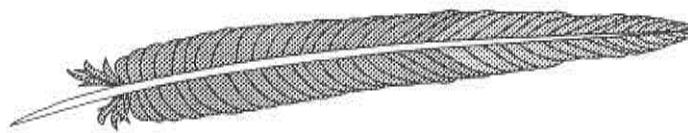
V našem plesnem klubu je 10 tekmovalnih parov, medtem ko jih je v drugih večjih klubih okoli 50.

**Kako in kje potekajo treningi?*

Treningi potekajo v dvorani Narodnega doma. Imam jih sedemkrat na teden od 17h do 22h, ob sobotah in nedeljah pa od 15h do 18h. Na začetku so trajali od 1 do 2 uri na dan, in to štirikrat na teden. Zame treningi niso več naporni, le noge me še zmeraj bolijo. Pri plesu poznamo dve vrsti treningov. Prvi so kondicijski (teki, plavanje), drugi pa zajemajo telesno držo, nožno tehniko, stil plesanja posameznih plesov.

**Tvoje mnenje o plesu?*

Standardni plesi mi gredo bolje in so mi tudi bolj všeč od latinskoameriških. Najraje plešem SLOWFOX.

**Kdo poskrbi za obleke in prevoz?*
Za oboje poskrbijo starši sami. Obleke in plesne čevlje nabavljamo v Ljubljani. Ponavadi se plesalci odločajo za črnobelko kombinacijo, medtem ko so plesalke kot metulji.

**Plesne želje?*

Pri 18-ih si želim iti v veliko Britanijo, v Blackpool, in narediti izpite za plesnega trenerja in sodnika. Ta program traja od 4 do 5 mesecev.

**Zakaj se tako malo fantov ukvarja s plesom?*

Fantje se želijo izkazati v borilnih veščinah ali pa igrajo nogomet. Niti ne poskusijo, ker mislijo, da je ples le za dekleta. Podre jih tudi neuspeh, nehajo po enem letu tečaja. Na naši šoli tekmuje še Urška Horvat.

**Kaj je zate ples?*

Ples izpolni ves moj prosti čas, dosti vložim v to dejavnost. Za ples je potrebna vztrajnost.

Hvala za pogovor.

Andreja Milošič, 8a

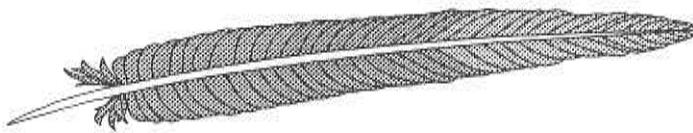
PRIPOVEDUJEM PRIJETNO PA POSKOČNO * φ * φ * φ *

Potočnikov Peter pa psiček Piki prideta pred postajno poslopje. Peter pričakuje prijatelja Primoža. Pikiju pripoveduje: "Počakajva!" Pretnarjev Primož pripravlja! Piki poskakuje. Pet popadljivih psov popade prestrašenega Pikija. Peter pokliče prometnika. Policaj pograbi pendrek pa prepodi podivjane pse. Pokima Petru, Pikija pa pomirljivo poboža. Piki prijazno pogleduje prometnika. Primož pripravlja pa pomaha prijatelju. Peter

popiše prijatelju prejšnji prizor pred postajo. Primož pokorno posluša. Pomežikne prijatelju pa pohvali požrtvovalnega Pikija. Potem pa pobrska po polni potovalki, ponudi Petru pet pomaranč, Pikiju pa pest piškotov. "Pojdimo," pravi Peter, Piki pa poredno poskoči po poti proti potočku.

Dolores Šikman, 6.b

DAN NORCEV - PRVI APRIL

Dan vseh norcev ima med prazniki in obredi zagotovo poseben prostor in pomen. Kadar ta dan koga potegnemo, pravimo, da smo ga naaprili.

Teorij o njegovem nastanku je več, vendar so vse brez prave opore. Na ta dan so se nekoč smeli norčevati iz nadrejenih. Dovoljeno je bilo skoraj vse: žaljenje kraljev, plemičev, gospodarjev....

Polna šal so bila v tem času tudi sredstva javnega obveščanja. Tisk je pogosto izšel z datumom 32. marec.

Značilno je bilo trkanje na okna in pisanje lažnih sporočil. V

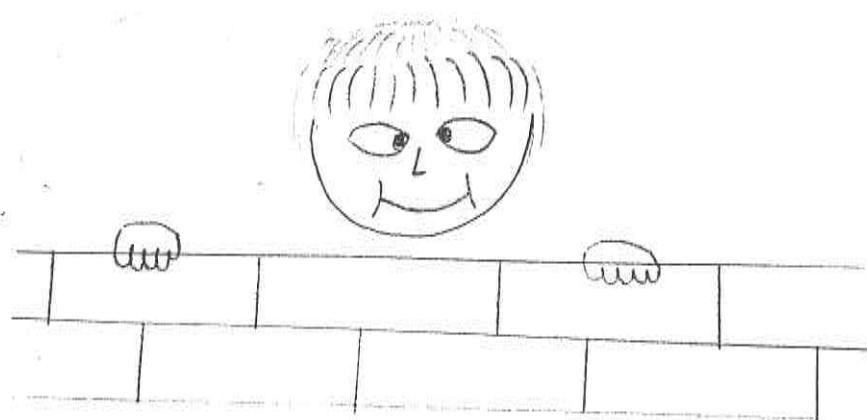
zadnjem času pa je popularno predvsem apriljevanje po telefonu.

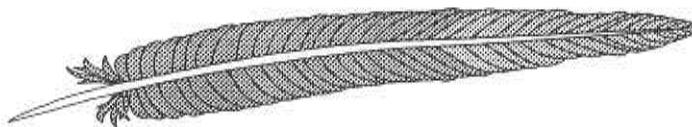
V Evropi je veljalo, da se šaljenje konča opoldan. Tiste, ki tega ne spoštujejo, pa doleti nesreča.

Otroke so svoje dni pošiljali po kukavičje olje, komarjevo mast, bucikino seme, žolčne bolečine, leskovo olje, itd. Imeli naj bi ga na primer v lekarni, najbrž zato, da bi otroci tam takoj dobili zdravilo za svojo neumnost. Temu so rekli "pošiljanje v april".

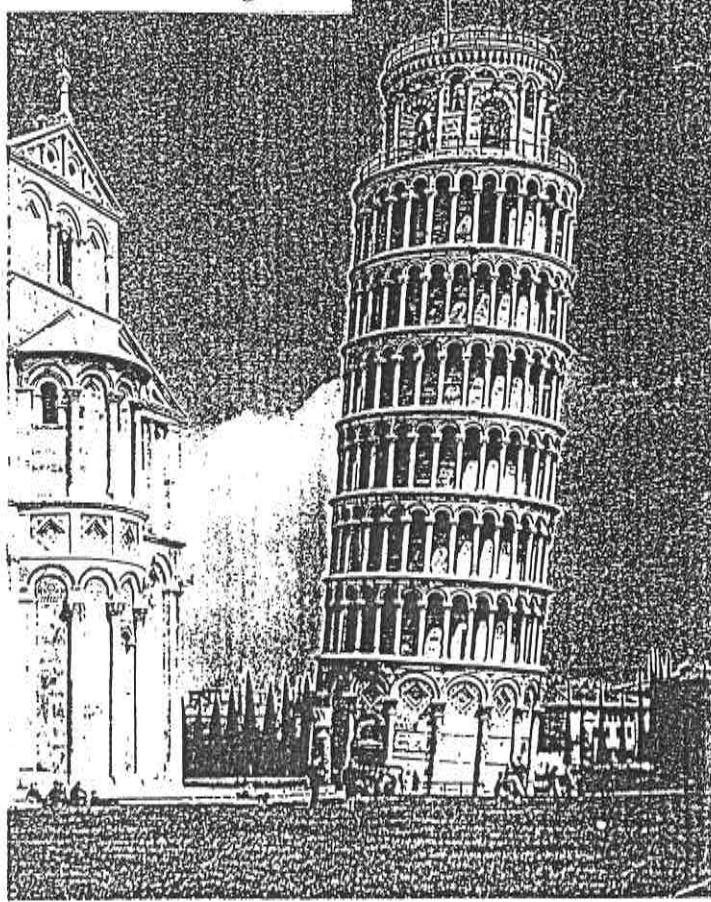
Potegavščine so opozorilo. Bodi stvaren, preden pa kaj storiš, posebej preudari in razmisli.

Barbara Vršič, 8.d

STOLP V PISI

V italijanskem mestu Pisi stoji svetovna znamenitost, poševni zvonik.

Prebivalci niso sigurni, ali se bo njihov "viseči zvonik" porušil ali ne! Zgrajen je bil pred 800 leti. Osemnadstropni zvonik so zidali strokovnjaki skozi daljno zgodovino.

Nekateri menijo, da so graditelji zaradi slave stolp namenoma zgradili poševno.

Ta mišlenja niso zanesljiva, saj je zaradi tal v Pisi nagib vedno večji. Stolp stoji na nihajočem temelju, na gobi iz gline in peska, ki ponekod vrsko do 60% vode.

"Stara gospa" se torej že leta nagiba. To ugotovitev so zapisali profesorji italijanske univerze. Leta 1970 je nagib znašal že 6 m. Spodnja nadstropja imajo stalen nagib, zgornja pa se nagibajo v nasprotno smer. Horizontali se približujejo že najvišje nadstropje.

Stolp je težak 14500 ton. Z obnovo temeljev bi mu zagotovili neomejeno življensko dobo. Glede na Galileove zakone o prostem padu prebivalci ne verjamejo, da bi zvonik sploh padel.

Sedem zvonikov ne zvoni, stolp je okrašen z lepimi arkadami. Leta 1174 sta ga začela zidati Bonnauis iz Pise in Wilhelm iz Insburcka, končal pa ga je Tommaso Pisano leta 1350.

Vsako leto 19. junija ob 5 zjutraj merijo nagib 55 m visoke stavbe iz marmorja. To delo opravljajo že od leta 1911 dalje.

Andreja Milošič, 8.a

JEŽ NA DOMU

Preden se odločimo, da bomo ježka iz narave sprejeli na dom, se moramo prepričati, da ga ne bo iskala mama.

Jež (*Erinaceus doncolor*) v sobi težko preživi, saj potrebuje veliko prostora, hrupen je in tudi zelo zaudarja.

Najprimernejši bivalni prostor je dobro ograjen vrt, saj se ježi kljub svoji velikosti prerinejo skozi majhne špranje.

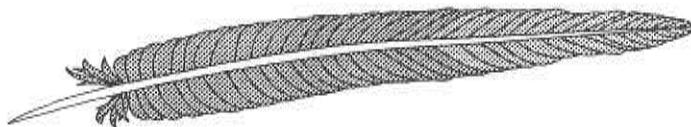
Vrt ali vsaj del vrta, naj bo porasel, saj se v negovanem slabo počuti. V senčni in predvsem suhi prostor mu ponudimo varno bivališče iz zdravih in debelih desk. Veliko naj bo 60x40x40 cm in sestavljeni iz dveh prostorov. Najbolj pomembno je, da je dobro prekrito. V domu ježa ne vznemirjamo, da se bo v njem varno počutil.

Ježi se prehranjujejo z mrčesom¹, žuželkami in ščurki. Nastavimo mu lahko tudi sesekljano piščanče meso, pije pa vodo in mleko. Brez pravilne prehrane preživi jež le nekaj dni, česar pa ne smemo izkoristi.

Ker jež ponavadi zimo prespi, mu napolnimo bivališče s steljo in tudi na hrano ne smemo pozabiti.

V Sloveniji poznamo le eno vrsto ježa, to je beloprsi ali vzhodni jež. Le-ta preživi v naravi sedem let.

¹ deževniki, hrošči, polži, gosenice,...

ALI VEŠ,...

- da male živali glede prehrane uvrščamo v tri skupine?

a) RASTLINOJEDI (po lat. HERBIVORI)

se hranijo večinoma s svežimi, sočnimi deli rastlin, ki so bogati s celulozo.

Med rastlinojede prištevamo morske prašičke, voluharice,...

b) ZRNOJEDI (po lat. GRANIVORI)

se hranijo predvsem z zrnjem in plodovi, ki so bolj hranilni kot celulozni deli rastlin. Med zrnojede prištevamo hrčke, polhe, belonoge miši,...

c) VSEJEDI (po lat. OMNIVORI)

se hranijo tako z rastlinsko kot z živalsko hrano, kar pove že samo ime. Med te prištevamo bele miši, bele podgane,...

.. V katero skupino bi vi uvrstili vašega hišnega ljubljenčka?

Andreja Milošič, 8.a

ŠALE

Gospa vozi avto, poleg nje pa sedi njen soprog. V nekem križišču se gospa znajde v težavah.

"Ah, ti pešci," vedno se potikajo po sredi ceste."

"Prosim te, draga, zberi se in takoj zapelji dol s pločnika," jo opomni mož.

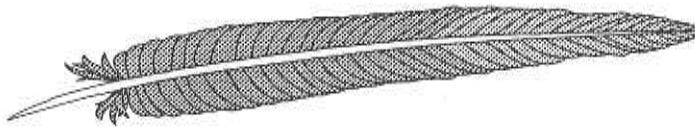
Miha med kosilom nenadoma zakriči: "Očka, pa...

"Tiho, med kosilom se ne govoril!"

Ko so pojedli in je mama pospravila krožnike z mize, se je očka spet obrnil k malemu Mihcu:

"No, zdaj pa povej, kaj si želel med kosilom."

"Saj je vseeno. Hotel sem te le opozoriti, da boš pojedel muho!"

KVIZ ZA VAS

1. Kdo je v filmu "Body guard" igrал главно мšко vlogo?

A) BRAN ADAMS
B) KEVIN KOSTNER
C) VLADO KRESLIN

2. Kateri filmski igralec, ki je hkrati tudi popularni pevec, igra v svetovno znani seriji "Baywatch"?

A) JOE LANDO
B) MEL GIBSON
C) DAVID HASSELHOFF

3. Kdo je igrал главно vlogo v filmu "Forever Young"?

A) MEL GIBSON
B) NACE JUNKER
C) SYLWESTER STALLONE

4. Kolikšno število filmov oziroma komedij "Police Academy" so posneli?

A) 3
B) 9
C) 6

5. Kdo igra Brandona v seriji "Beverly Hills"?

A) JASON PRIESTLY
B) LORENZO LAMAS
C) DAVID CHARVET

6. Kdo je v 70-tih letih igrал z Olivio Newton - John glavno moško vlogo v filmu "Briljantina"?

A) HUGO
B) DAVID COPERFIELD
C) JOHN TRAVOLTA

7. Katera filmska igralka sta igrala v znanih agentskih filmih "James Bond 007"?

A) SEAN CONNERY IN ROGER MOOR
B) JEAN CLAUDE VAN DAMME IN JOSHUA KADISON
C) JOHN ALEN NIELSEN IN JEREMY JACKSON

8. S kom je Demimi Moore igrala v filmu "Ghost"?

A) z JOHANATHANOM BRANDISOM
B) z LUKOM PERRYJEM
C) s PATRICKOM SWAYZOM

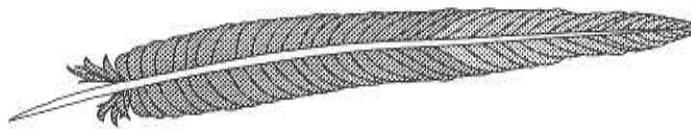
9. Kdo je bila glavna nuna v komedijah "Sister Act"?

A) SHARON STONE
B) KIM BASINGER
C) WHOOPI GOLDBERG

10. Kdo je igrал v filmu "Specialist"?

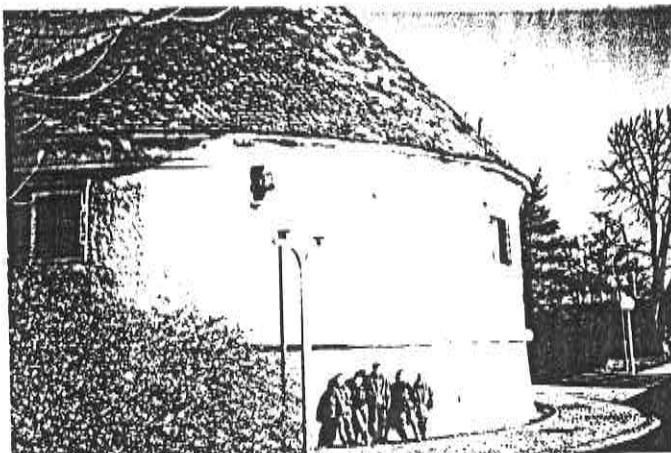
A) MICHAEL DOUGLAS
B) SYLWESTER STALLONE
C) PRINC CHARLES

Sandra Krunic, 7.c

Znamenitosti Ptuja

MALI GRAD v Prešernovi ulici omenjajo listine že v 13. stoletju. Njegova naloga je bila v najzgodnejših obdobjih obramba zahodne strani mesta. Bil je last salzburških nadškofov. Danes je v njem mladinska knjižnica.

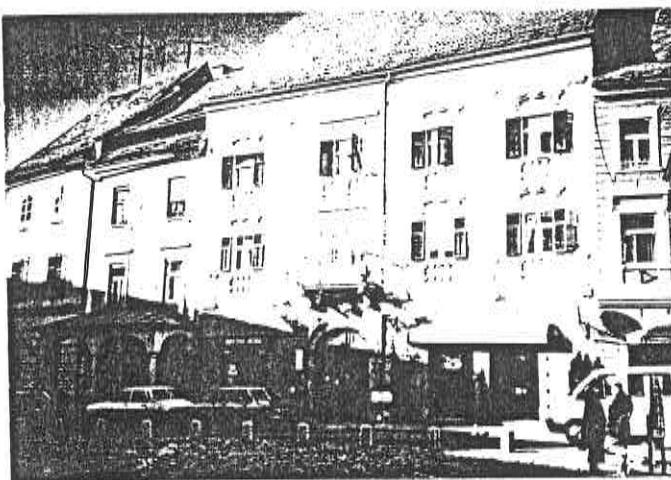

MESTNA HIŠA

Mestno hišo so na temeljih pozno gotske stavbe zgradili po načrtih graškega arhitekta M. Ferstla 1906-07.

← DRAVSKI ALI VODNI STOLP

STOLP je stari obrambni stolp iz leta 1551. Postavili so ga kot prvo utrdbo, ki so jih sredi 16. stol. zgradili italijanski gradbeniki po naročilu štajerske deželne vlade, da bi dejelo obvarovali pred turškimi napadi

← STARA MESTNA HIŠA

DOMINIKANSKI SAMOSTAN na Muzejskem trgu so postavili leta 1230. Danes sta v njem Zgodovinski arhiv in arheološka zbirka

Pokrajinskega muzeja. Pred samostanom je urejen park, ki ga Ptujčani imenujemo Sončni park.

← PTUJSKI GRAD

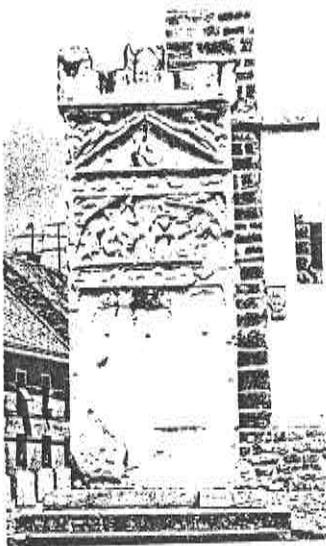
Ptujski grad so skozi stoletja velikokrat prezidali in dozidali. Končno podobo je dobil v 17. stoletju. V gradu so nekatere zbirke Pokrajinskega muzeja.

MESTNI STOLP →

Mestni stolp je osrednja stavba na Slovenskem trgu. Sedanji stolp je iz 16. stoletja.

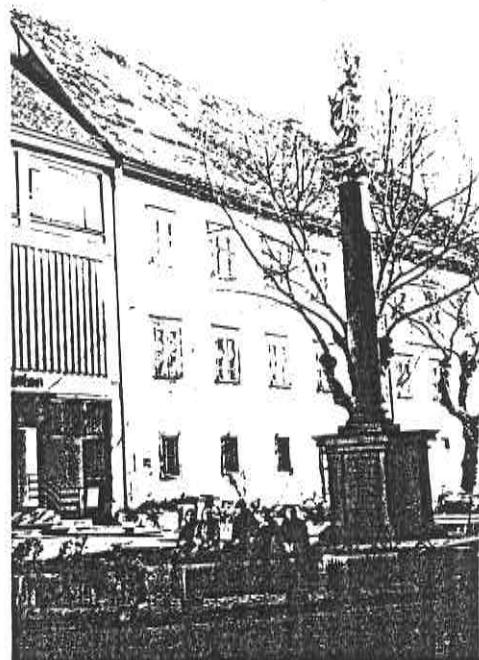
← ORFEJEV SPOMENIK je nastal v 2. stol. in stoji pred mestnim stolpom. Postavili so ga v spomin na občinskega svetovalca in župana Marka Valerija Vera. Spomenik je simbol mesta Ptuja. Kamnoseki so v nagrobnik vklesali prizore iz mita o Orfeju, zato ga imenujemo Orfejev spomenik.

FLORIJANOV SPOMENIK

V strahu pred nenehnimi požari so se meščani priporočili sv. Florijanu in mu leta 1745 postavili spomenik.

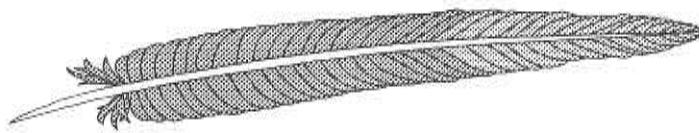

STEBER Z MARIJNIM KIPOM

Mogočen steber z Marijinim kipom je do leta 1941 stal na Minoritskem trgu. Postaviti ga je dal leta 1667 borlski grof Jurij Friderik Sauer v zahvalo za odvrnjeno turško nevarnost. 1994 so ga znova postavili.

ALI POZNAMEM PTUJ?

1. SLOVENSKI TRG SE JE NEKDAJ IMENOVAL TRG.
2. MALI GRAD SE JE V PRETEKLOSTI IMENOVAL DVOR.
3. NA MUZEJSKEM TRGU STOJI SAMOSTAN.
4. STARA MESTNA HIŠA JE BILA DO PRVIH LET 20. STOLETJA NA TRGU.
5. PARK PRED DOMINIKANSKIM SAMOSTANOM JE PARK.

6. NA GRAD LAHKO PRIDEMO TUDI PO ULICI.

7. V GRADU SO TUDI ZBIRKE MUZEJA.

8. GALERIJA FRANCETA MIHELIČA JE V STOLPU.

9. SIMBOL MESTA PTUJA JE SPOMENIK.

10. LETA 1754 SO POSTAVILI V PTUJU SPOMENIK.

11. MESTNA HIŠA STOJI NA TRGU.

12. V PRITLIČJU JE TURISTIČNI INFORMACIJSKI CENTER.

13. STEBER Z KIPOM STOJI NA MINORITSKEM TRGU.

14. 1830 JE PTUJSKI KURAT SIMON POVODEN V VZNOŽJE MESTNEGA STOLPA VZIDAL RIMSKE SPOMENIKE . PRAVIMO, DA JE TO MUZEJ.

15. 1705 SO MEŠČANI ZARADI VARNOSTI MESTNI STOLP ZNIŽALI. ALI VEŠ , ZA KOLIKO NADSTROPIJ ?

16. ORFEJEV SPOMENIK JE VISOK METROV.

KAKO SEM KUPOVALA ČEVLJE

Petek!

Dan kot vsak dan. Toda ta petek ni bil navaden dan, kajti odločila sem se za nakup novih čevljev v naši trgovini.

“Dober dan. Rada bi čevlje z nizko peto iz velurja. Številko 37.”

“Samo trenutek, mlada gospodična.”

Prodajalka je odšla v skladišče iskat čevlje, jaz pa sem se razgledovala. Veliko lepih čevljev, a predragih za moj žep. Medtem se je vrnila prodajalka s čevlji v rokah.

“Bi poskusila?”

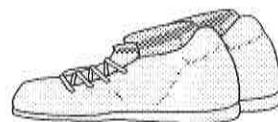
Pomerim si čevlje in se pogledam v ogledalo.

“Lepo ti pristajajo, kot nalašč za tebe so.”

Pri blagajni sem plačala in zadovoljna odšla iz trgovine misleč, da imam najlepše čevlje na svetu. Zadovoljna kot še nikoli, se odpravim proti domu.

“Mama, poglej, kaj sem si kupila. So ti všeč?”

“Zelo lepe čevlje imaš. Toda poglej, tu je neka napaka, ki je najbrž nisi opazila.” In res. Blizu podplata je bil velik bel madež. Le kako sem mogla spregledati, sem se hudovala.

“Tega pa res ne moreš nositi,” je še naprej vztrajala mama.

“Te čevlje boš pa kar nazaj odnesla in jih zamenjala.”

Jezna sem se odpravila v tisto prodajalno in povedala, zakaj sem čevlje prinesla nazaj. Prodajalka jih je odnesla v skladišče in šla iskat druge. Žal drugih takih ni bilo.

“Kaj pa sedaj? Drugih pa ne bi vzela?”

“Ne, hvala.”

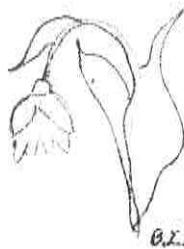
Prodajalka mi je vrnila denar in odšla sem domov. In tako sem ostala brez čevljev.

Barbara Colnarič, 6.d

POMLADNA PESEM

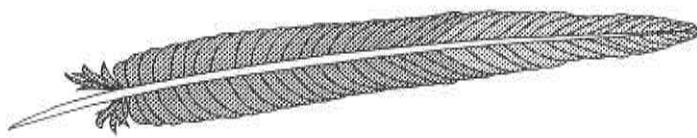
Narava se prebuja,
pomlad že v zraku ždi,
lepote nam ponuja
in vse razveseli.

Leno zimo je pregnala,
nam na noge pomagala.

Vse živi in se prebuja,
narava blesti
in spomine obuja.
Cvetovi razcvetajo se,
ptički ženijo se
in nas vabijo v zeleni raj.

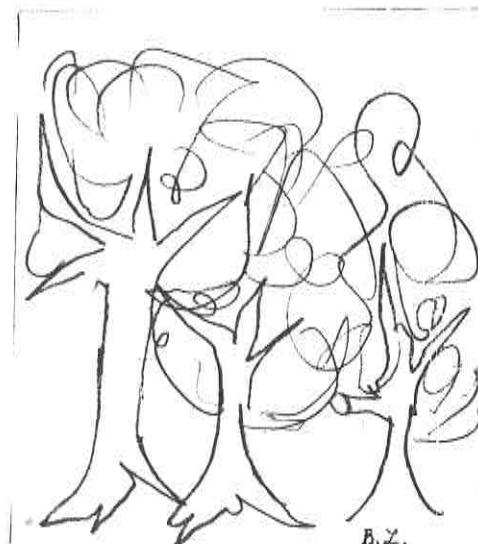
Sandra Krunič, 7.c

MOJ DOMAČI KRAJ

Moj domači kraj,
moj mladosti raj,
mladostne spomine obuja,
iz zasanjanosti me prebuja.
Moj domači kraj,
ki se iskriš,
ko odidem, še v mislih živiš.
Lepota je minljiva,
a ne tvoja,
moj domači kraj,
moj mladosti raj.

Sandra Krunič, 7.c.

JAZ

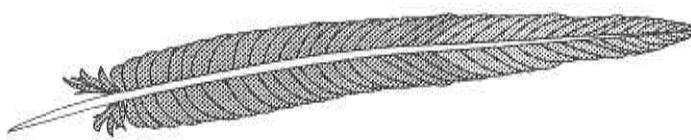
Jaz sem zdaj in
že od rojstva.
Ampak čisto samo jaz.
Tisto malo dete,
ki je močno jokalo.
tista deklica,
ki se je igrala s punčkami.
In tista prvošolka,
ki se je pridno učila.
In tista, ki se je večkrat zaljubila.
In tista jaz
sem zdaj čisto druga jaz.

Daša, 8.b

PESEM O BOLECINI

Za mano je stena,
pred mano je stena
in levo in desno,
obup me zajema
v tej betonski puščavi.
Posilstva ,umori
in tu naj živim,
tu naj odrastem
in se učim?
Kdo že okusil je to bolečino,
ta srd, ki v meni se zbira?
Želim si živeti brez nemira, prepira.
V miru odrasti na travi
in ne v tej betonski puščavi.

Barbara Varvoda, 8.a

Mladost

Mladi.

Upi staršev.

Vzrok slabih živcev učiteljev.

Ljubezen.

Valentinov dan slavi vse leto.

Prezgodnji sivi lasje.

Alkohol.

Hej, to je zabavno!

Odrasli ga pijejo; zakaj ga ne bi mi?

Droge.

Raje ne.

Preveč je ljudi brez možganov.

Otroštvo.

Daleč za nami.

Lepi spomini v grenki sedanjosti.

Starši.

Zanimivi ljudje.

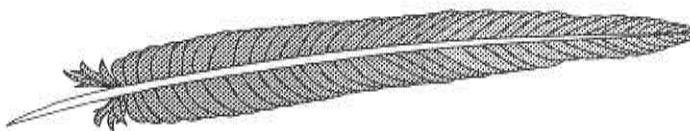
Včasih prijazni, ponavadi tečni.

Torba.

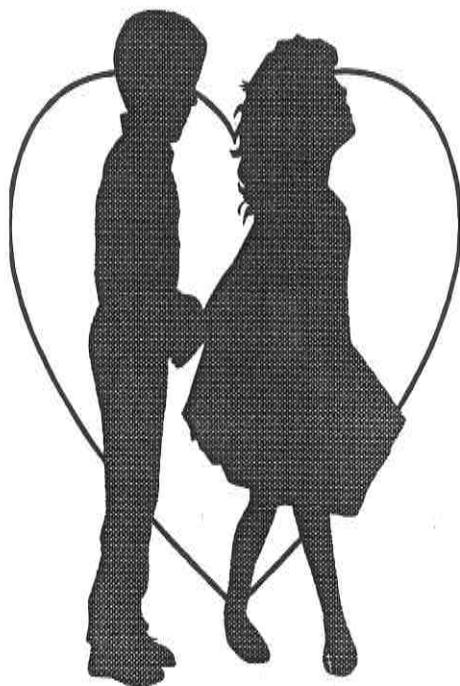
Vedno pretežka.

Tuja učenost trka na prazne glave.

ZALJUBLJENI SOŠOLCI

Spominjam se, bilo je v tretjem razredu. Sošolci Peter, Tadej, Damir, Franci, posebej pa še Iztok so bili zaljubljeni v Andrejo.

Imela je srednje dolge rjave lase, ki so fante najbolj privlačili. Nagajali so ji, jo izzivali, cukali za lase in odvezovali vezalke. Ona pa se je samo smehtala. Šli so se, kdo je bolj pogumen in kateri ji bo prvi dal poljub. Te igre "poguma" so se kmalu sprevrgle v ljubosumje.

Nekega dne, ko smo imeli prosto uro, so ti fantje sedeli pred šolo. Mimo je prišla Andreja.

Iztok je rekel : "Zagotovo bo moja."

"Ja, ja, pa še kaj si izmisli," je z nejevoljnim glasom rekel Peter.

"Moja bo, moja," so vpili še drugi.

Ta prepir se je razvil v pretep. Da ne bi bili preblizu šole, so raje odšli v park. In tam se je začela prava borba. A na srečo jih je prehitel zvonec in morali so nazaj v šolske klopi. Bili so še lep čas skregani.

A čas celi vse rane, in tudi pri njih ni bilo drugače. Ljubezen do Andreje je skopnela, fantje pa so postali spet prijatelji. K temu je pripomogla Andreja sama, saj si je postrigla lase, in jim ni bila več tako všeč.

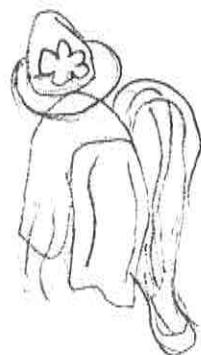
Če zdaj fante spomniš na ta dogodek, se samo smehtajo in se prijemajo za glavo.

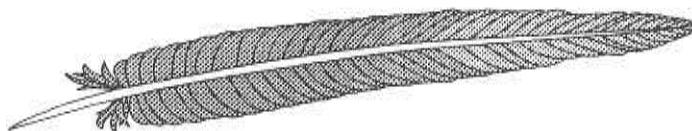
Valerija Levanič, 7.a.

IMELA SEM SREČO

Bili smo na planinskem taboru v gozdu Martuljku, ki je blizu Kranjske Gore. Tam smo bili osem dni. Na tem taboru sem bila z družino že petič. Vsak dan smo šli na turo, ki je trajala včasih pet ur, predzadnji dan pa smo hodili osem ur.

En dan smo šli na Martuljkov zgornji slap. Na enem mestu so morali napeljati vrv. Vsi smo srečno prišli preko. Malo smo še plesali in že smo bili čisto pri slapu. Bilo je zelo mrzlo. Nato smo šli po isti poti nazaj. Čez tisti nevarnejši del

sem šla, ko še ni bilo napeljane vrvi. Ko sem že skoraj srečno prišla čez, mi je spodrsnilo na mokri skali! „Pazi!” je vzklknila mama. Na srečo me je držala za roko in me potegnila k sebi. Tako sem se prestrašila, da sem se po celiem telesu tresla. Govorila sem si: „Vse je v redu, imela sem srečo!” Vsi ostali so brez težav s pomočjo vrvi prišli čez tisti del. Zaradi tega na srečo nisem imela nobenih posledic.

Naslednje dni je bilo prijetno. Le en dan je deževalo in lahko smo dolgo spali, ker smo se drugače morali vstati že okrog šestih.

Čeprav se mi je to zgodilo, bom še vedno zelo zelo rada hodila na tabor, saj imam tam dobro družbo, pa tudi kuvarica Marica poskrbi, da nismo nikoli lačni!

Maja Purg, 6.a

PRVI ŠOLSKI DAN

Večina ljudi, ki jih dobro poznam, se dobro spominja dneva, ko so prvič prestopili prag učenosti, meni pa je spomin malo zbledel.

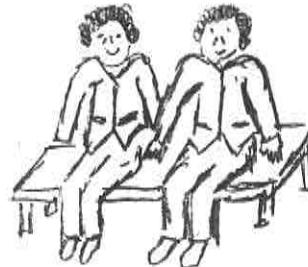
Bil je še čisto poletni dan. S starši smo prišli pred šolo lahno oblečeni. Čisto ravnodušno sem stopal ob mami. Najbolj me je skrbelo le, kakšno učiteljico bom dobil, na uspeh v šoli in veselje pa nisem pomislil.

Šola se mi je zdela velikanska. Velika okna z belimi okvirji so se bleščala v soncu. Vso poslopje je bilo kot umito. Ob vstopu skozi vrata me je objel prijeten hlad. Veliki stebri in marmornate obloge tal so me navdajale s strahospoštovanjem. Bolj vesela se mi je zdela telovadnica, v katero so nas usmerili. S svojimi jesenskimi barvami sten, svetlo rjavimi klopmi in telovadnimi orodji je delovala toplo in pomirjujoče.

Ravnateljica nas je pozdravila in nam zaželeta vse dobro. Nato so nas razvrstili. Tu se moje pomnjenje konča. Kot preblisk je le še vstop v razred, prvo sedenje v klopi in buhteljni, ki so bili moja prva malica. Učiteljica se je na vso moč trudila, da bi nam šolo predstavila čim bolj domačo, prijetno.

Morda mi tudi zato ni bila nobena muka vsako jesen znova sesti v šolski klopi.

Črto Kreft, 8.a

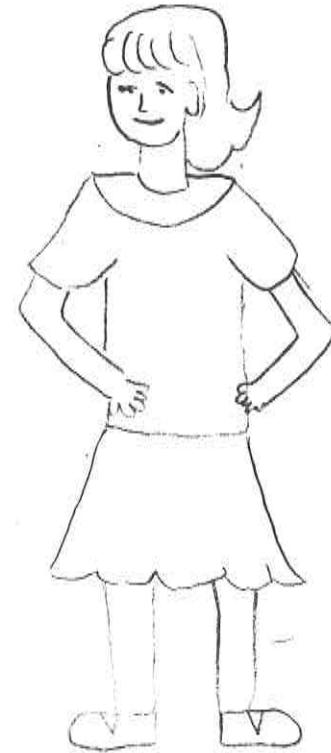
URŠKA 20. STOLETJA

V našem mestu živi Urška, ki je najlepša med vsemi dekleti. Vendar ima napako, saj je zelo ošabno in domišljavo dekle.

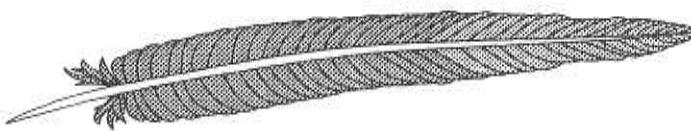
Nekega dne so se dekleta zmenila, da bodo priredila ples. Povabila bi tudi vse fante, ki jih poznajo. Sklenila so, da se bodo oblekla v preproste hlače, mikico in obule športne copate. Tako ne bo nobena izstopala in tudi bolj sproščeno se bodo počutila. Urška pa je le molčala. Mislila pa si je, da ona tega že ne bo oblekla. Oblekla si bo namreč najlepšo obleko iz najboljšega butika in obula čevlje z visoko peto iz najkvalitetnejšega materiala. Izhaja namreč iz bogate družine. Vsa dekleta so prišla na ples, oblečena kot so se zmenila. Manjkala je samo še Urška. Tudi vsi fantje, ki so bili povabljeni, so prišli. Pričel se je ples. Vsem je bilo zelo lepo.

Naenkrat pa se prikaže Urška, lepa kot Barbika. Vsi fantje so obstali in jo gledali, kot bi jih začarala. Le fant, po imenu Tomaž, ki je bil znan kot največji frajer v mestu, se je naredil, kot da je ne vidi. Zdalo se mu je noro, da se je Urška tako našemila. Urška je hotela na vsak način osvojiti Tomaža. Vendar če se še je tako trudila in se sukala okrog njega, je ni hotel pogledati. Z drugimi fanti pa Urška ni hotela plesati. Čeprav Tomaž ni bil hudoben fant, je Urško polil s pijačo po njeni lepi obleki. Začel se je opravičevati, češ da ni bilo namerno. Pri tem pa ji je še podstavil nogo, da je padla in si zlomila peto na svojih lepih salonarjih. Urška je bila vsa popacana in niti stati ni več mogla. Vsa ogorčena in razočarana se je odpravila domov. Vsi drugi pa so še ostali in se veselili pozno v noč.

Mogoče je Urška na plesu spoznala, kakšno napako je naredila, morda pa tudi ne. Vendar ljudje pravimo, da vsaka šola nekaj stane.

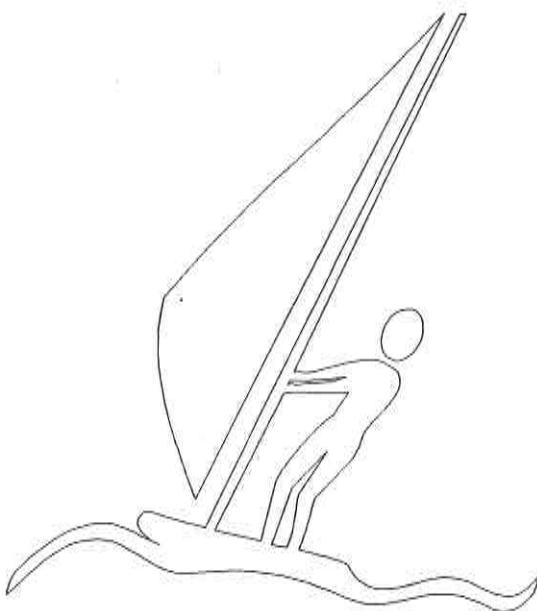

Sašo Zavratnik, 7.b

IZ DNEVNIŠKIH ZAPISKOV

Ležim v postelji in se poskušam spomniti pravega vrstnega reda današnjih dogodkov. V Stinici, na morju, smo zdaj že tri dni. Meni pa še se ni do današnjega dne zgodilo nič zanimivega. Pa bom začela.

Danes zjutraj sem vstala prva, bila sem presrečna, saj bomo ob 10. uri šli na obalo. Pa so mami in ati ter bratec še spali, jaz pa sem se kratkočasila z branjem. Končno so zaspanci zaspano pricapljali v dnevno sobo, mami, toliko da ni padla po strmih stopnicah iz spalnice. Pozajtrkovali smo, kar se je meni zdelo popolnoma nepotrebno, si oblekli kopalke in počasi odšli do obale. Ta mi ni posebno všeč, saj je skalnata, a me je tembolj navdušila čudovita modrina morske vode. Zrak je bil prijetno topel; ko pa sem skočila v vodo, me je zajel val mrzle vode, da sem zašklepetala z zobmi. Čez nekaj

časa sem se privadila mrzli vodi in navdušeno sem zaplavala. Tedaj me je poklicala mami.

Ko sem stopila prednjo nejevoljna, ker me je zvabila iz vode, mi je naročila, naj grem po denarnico v stanovanje; bila jo je pozabila, kako pozabljiva je. Moj bratec Kristjan je hotel imeti namreč sladoled.

Zavila sem se v brisačo in se odpravila proti našemu stanovanju. Ravno sem v vrata hotela poriniti ključ, ko...

“To niso naša vrata,” sem spoznala.

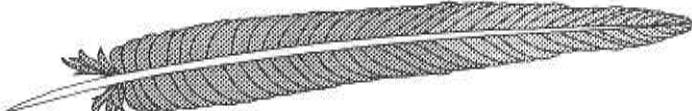
Obrnila sem se in se razgledala. Ko sem stekla po stopnicah na ulico, sem se mrzlično spraševala, kam zdaj, kje je naše stanovanje itd. Začela se me je lotevati panika in šlo mi je na jok.

“Kaj če me ne bodo našli, joj in joj,” sem si šepečala.

Bilo je grozno. Najraje bi vpila na pomoč ali pa se glasno razjokala, pa me je bilo sram tega. Torej sem poskusila znova. Skušala sem premagati strah in se spomniti prave poti. Stekla sem po ulici in se, ko sem zavila v drugo, zaletela v nekoga, skoraj bi padla, če me ta ne bi trdno zgrabil. Zagledala sem se mu v obraz.

“Ati!”

To je bil znak strašnega olajšanja, po licu so mi začele polzeti solze, bila sem presrečna. S smehljajem na obrazu me je vprašal:

“Si se zgubila, kaj.”

Vedel je bil, še preden sem mu povedala. Odšla sva proti stanovanju, bilo je na drugem koncu ulice. Tako blizu.

Dan se je dalje odvijal brez posebnih dogodivščin, le mamica se je, ko sem ji povedala zgodbo, drobno nasmehnila.

Menda je pomislila, mogoče tudi ne, da me ne bi smela pustiti samo k stanovanju, čeprav sem dovolj velika, da lahko skrbim sama zase. Jaz pa se sedaj, ko ti to pišem, moram smejeti.

Ko bi me le videla, kako strašno prestrašena sem bila in kako srečna, ko sem v osebi, v katero sem se zaletela, spoznala atija.

Karmen Krajnc, 7.d

KAM JE IZGINIL ZVEZEK?

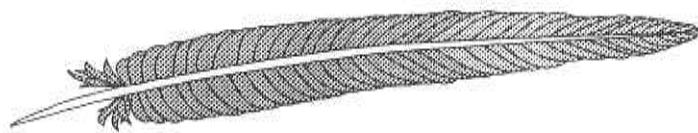
Za šolo se je treba dobro učiti, če hočeš imeti dober uspeh. Ko je prišla ura za učenje, nisem nikjer našel zemljepisnega zvezka.

Začel sem ga iskati. Pregledal sem vse predale, tudi tiste, kjer sem bil prepričan, da ga ni. Pregledal sem tudi vse sobe, ki jih imamo, a zaman. Hitro sem odhitel k materi, ki je pravkar prišla iz službe, z upanjem, da bo ona vedela, kje je zvezek. A tudi mati ni vedela. Čez nekaj časa je prišel tudi oče. A tudi on ni imel pojma, kje naj bi bil. Zato smo ga začeli skupaj iskati. Vsak kotiček smo pregledali, a zvezka ni bilo nikjer.

Ves prestrašen sem razmišljjal, kako bo jutri v šoli. Kaj, če bom pri zemljepisu vprašan? Kakšna bo ocena? Kaj bodo rekli doma? Bil sem še bolj zbegan, zato sem še bolj vneto iskal zvezek. Na koncu pa sem se sprijaznil, da zvezka ni. Ves obupan sem naslednji dan odšel v šolo. Ko pa sem prišel v zemljepisno učilnico, sem naenkrat zagledal svoj zvezek. Bil sem ves iz sebe. Čeprav sem imel na voljo le nekaj minut, sem se še učil.

Vprašan, hvala bogu, nisem bil, vendar še danes ne morem verjeti, kako sem lahko pozabil tako velik zvezek.

Andrej Hrnčič 6.b

TO SEM JAZ

Minilo je že nekaj let,
ko prišla sem na ta čudni svet.
Starša kmalu sta spoznala,
da njuna punčka ni igrača mala.

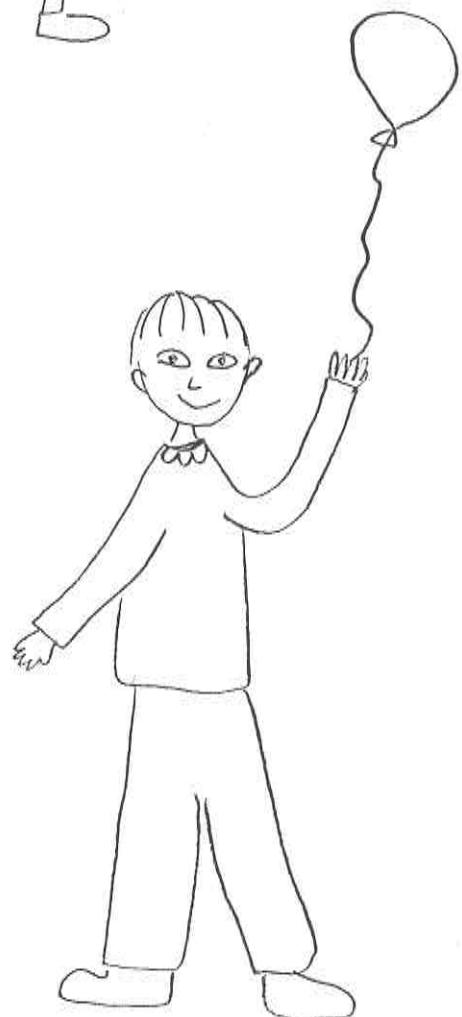
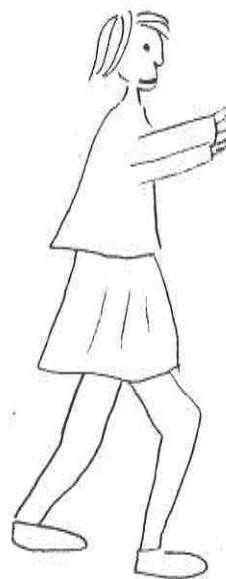
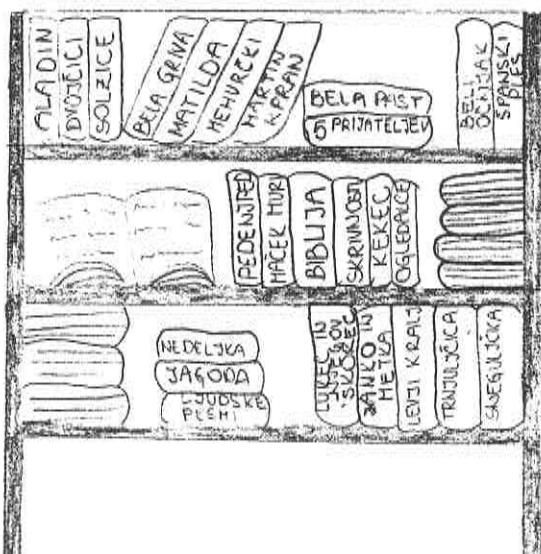
Mami mi ime je izbrala,
naj bo Anja, odločno je dejala.
Brez besed ji oče je prikimal,
čeprav popolnoma se ni strinjal.

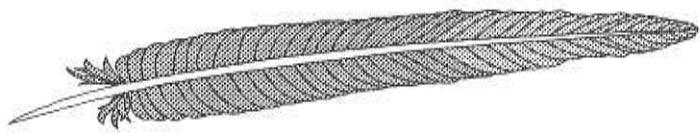
Najprej sem vrtec obiskovala,
prve prijatelje spoznala.
A večje prijateljice od moje mame,
ne bom v življenju našla res nobene.

Prišla sem v malo šolo,
torej še ne v pravo.
Tam učili smo se risati,
pa tudi znake pisati.

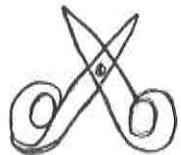
V jeseni sem v pravo šolo podala se,
ki mi veliko znanja dala je.
Daje mi možnost, da postanem osebnost
in v življenju dosežem neko uglednost.

Anja Šimenko, 6.a

STRAN REBUSOV

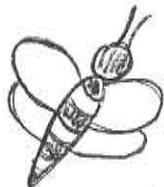
— A R J E

— — E

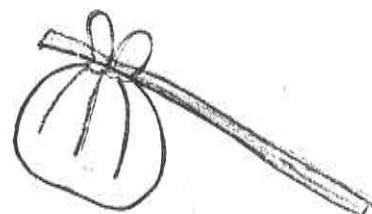

— P A

— — E L A

U

C U —

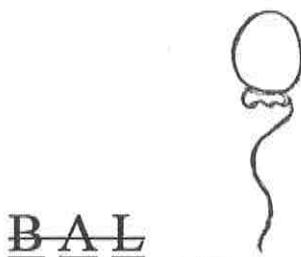
— — L I C A

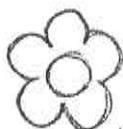
— — L A

— — A D O L E D

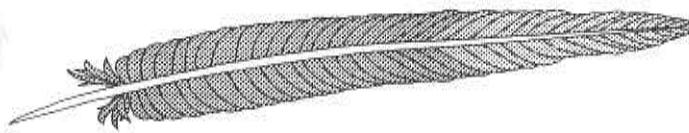
B A L —

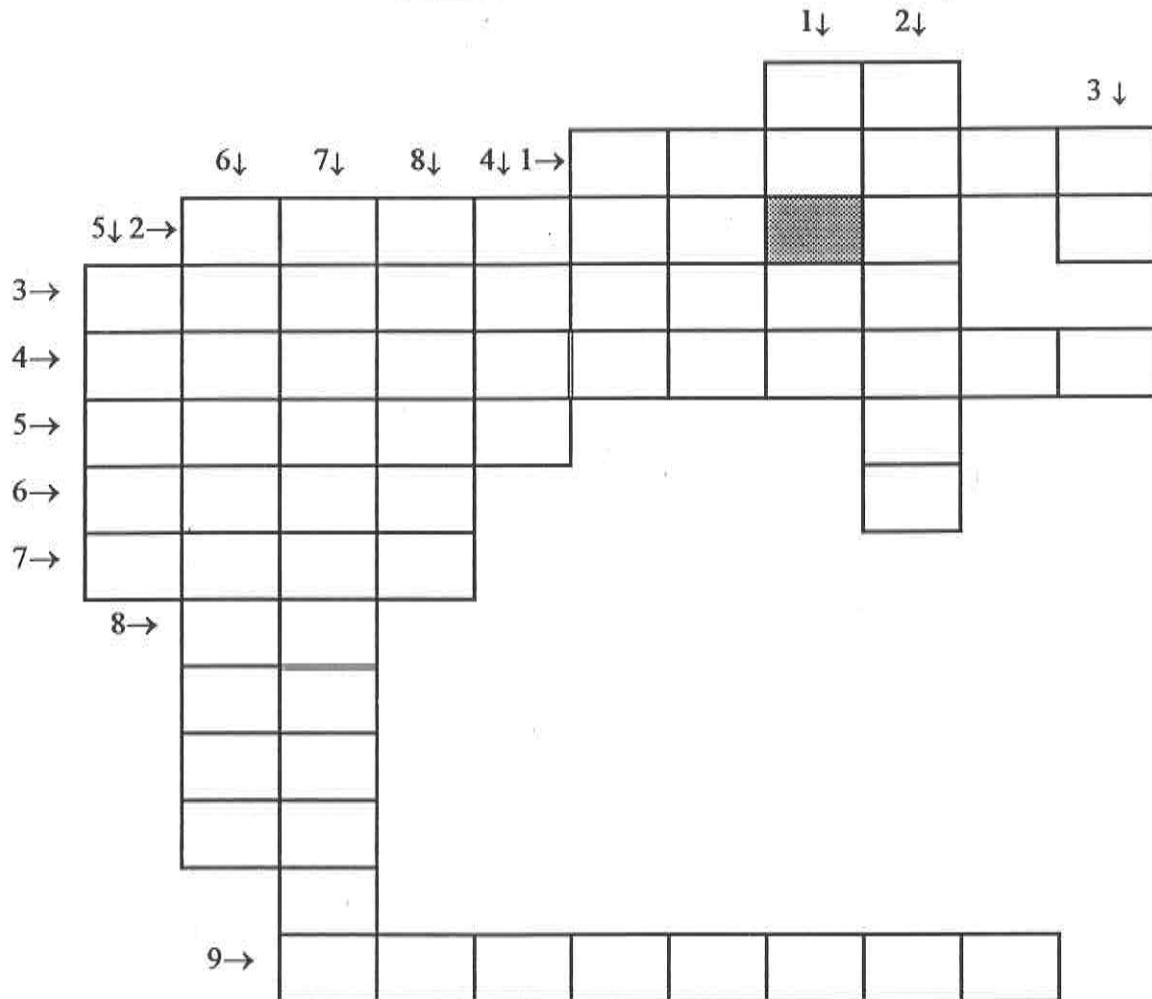
— — —

K — —

ŠOLSKA KRIŽANKA

VODORAVNO:

- 1 vrsta: odpadki pri mletju moke;
 - 2 vrsta: največja puščava na svetu;
 - 3 vrsta: športnica, ki se ukvarja z atletiko;
 - 4 vrsta: stanje brez miru;
 - 5 vrsta: signal za preplah;
 - 6 vrsta: ljubkovalna oblika imena Neža;
 - 7 vrsta: zliv ali ... ;
 - 8 vrsta: Nande Vodnik;
 - 9 vrsta: planšar ali ... ;

NAVPIČNO:

- 1 vrsta: Rajko Ranfl ;
2 vrsta: prebivalke Kobanskega;
3 vrsta: kraj pri Ljubljani;
4 vrsta: najmanjši delec;
5 vrsta: plačilo v naprej;
6 vrsta: sto let;
7 vrsta: stolp na Triglavu;
8 vrsta: ime mnogih kraljev;

Rešitve s strani 12:

TOP, SC, SE, AC, EC, Y, S, GC.

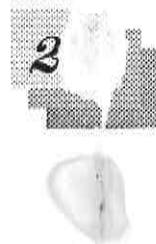
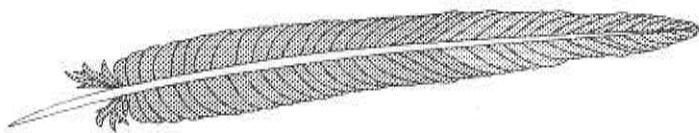
Rešitve s strani 15, 16:

RESUME'S SUR

ОКРЕІДА' ІГОРІВНОДА' МЕСЛІНІВ' НЕЗІЧСУ СЛОГА'

СОИСИ' СКУЛКІ' ЪОККУПІЗКЕСУ' ДВУЛАЖЕН'

СГУАН¹ ЗСОКИ² ДОНИКУИ³ СГОДЕИ⁴

KANANDLOVA RUDA

Delali smo kot svet,
potili smo lastni med.
Potem lopate v rudo smo zabili
in hitro samokolnice do vrha naložili.

Tudi s konji smo vozili,
da bi več denarja zaslužili.
Roke smo si ranili, hlače raztrgali,
ko smo vozove polnili.

Cel rov smo že skopali,
da bi ceste poravnali.
Ceste smo poravnali,
da po njih lahko bi se peljali.

Zjutraj zarana smo vstali,
da bi rude nakopali.
Rude zdaj ni več,
vse so odpeljali preč.

Marko Krajnc, Uroš Majerič, Andrej Muršec, 6.d

Uredniški odbor: Mojca Sedlašek, Tina Zemljarič, Mojca Pavko.
Sodelovali so mladi dopisniki.

Ilustracije Mojca Sedlašek in Barbara Zelenik.

Mentorica: Lidija Verlek

Računalniška obdelava: Ludvik Medic, Franc Vrbančič; učenci Sašo Turnšek, Tadej Denac.